

18. aprīlī —

komunistiskā

sestdienas

talka!

Ko darīs trīs kaimiņi?

Kolhoza «Dubna» dispečer-dienests ziņo, ka komunistiskās sestdienas talkas dienā darāmais jau saplānots, balstoties uz galveno uzdevumu — nopelnīt un divpadsmitās piecgades fondā pārskaitīt 300 rubļus.

Kantora darbinieki, pensionāri iesaistīsies ciemata labiekārtošanā. Daļa cilvēku dosies pārlasīt kartupeļus — jāsgatavo sēkļa desmit hektāriem bumbuļu stādījumu. Jau tagad saimniecības mehanizatori gatavo tehniku minerālmēslu sējai, lai talkas diena var droši braukt uz lauka. Ipaša uzmanība tiek veltīta kāpurķēžu traktoru sagatavošanai darbam, jo slodze būs liela. Iecerēts, ka augsnes apstrādi sējai veiks tikai kāpurķēžu traktori.

Kolhozs «Vārkava» pēc talkas divpadsmitās piecgades fondā pārskaitīs 500 rubļus. Saimniecības kantora darbinieki un Preiļu kooperatīvās profesionāli tehniskās vidusskolas talcinieki 18. aprīlī pārlasīs 30 tonnas kartupeļu, novāks akmeņus no 30 hektāriem tīrumu. Ja būs atbilstoši laika apstākļi, mehanizatori solās uzart zemi 20 hektāros un 40 hektāru lielās platībās iesēt vasarā.

Talcinieku darba plānā paredzēta arī ziemāju un ganību virsmēšošana (120 hektāri). Laukstrādnieku uzdevums — remontēt ganību aplokus.

Kolhoza «Dzintars» komunistiskajā sestdienas talkā piedalīsies visi — dažādo nozaru darbinieki, skolēni, pensionāri.

Vispirms, protams, jāsakārto ciemats, kantora ēkas apkārtnē. Saimniecības šoferi dosies tuvus un tālos reisus. Atsevišķa komjauniešu un jauniešu brigāde vāks metāllūžņus, kas pamazām vien sakrājušies pie fermām. Lopkopji strādās savos objektos, tīrīs un uzkopīs telpas. Laukstrādnieku uzdevums būs pārlasīt un sagatavot stādīšanai sēklas kartupeļus.

Ir jāstrādā tā, lai dienas beigās viss iecerētais būtu paveikts un piecgades fondā varētu pārskaitīt 1250 rubļus. Darbīgu un možu noskanojumu talkas rītā ciematā atnesīs mūzikas skanās.

Kaimiņu saimniecību ieceres apkopojā L. STRODE

VĪVU ZEMJU PROLETĀRIEĀ, SAVIENOJĪETIE!

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 43 (5582)

Ceturtdien, 1987. gada 9. aprīlī

Maksā 3 kap.

A. Grandāns.

A. Griboniks.

Nesen Rudzātu padomju saimniecībā komisija vērtēja traktoru, augsnes apstrādes un sējas tehnikas gatavību pavasara sējai. Vīri uzteicami strādājuši traktoru remontā — 80 procenti vilcēju atzīti par pilnībā sakārtotiem. Pārējos strauži tempā remontē uz vietas, daži vēl nav atvesti no kapitālremonta.

Kārtībā arī viss vajadzīgais inventārs. Taisnība, vēl jāpļēstrādā, lai vienu otru agregātu labi noregulētu.

Sovhoza vadībai daudz rūpju sagādā kadru jautājums — trūkst

Strādā komisija.

mehanizatoru, it sevišķi speciālistu. Izeja tiek meklēta un arī rasta. Piemēram, pavasara sējas laikā augsnes kultivētāji strādās divās maiņās. Lai mehanizatorus ieinteresētu, ir uzlabota darba apmaksas sistēma. Ipaša nozīme tiks pievērsta sociālistiskās sacensības gaitas atspoguļošanai — lai visi ātri uzzin, kā veicies pašam un sacensības partnerim.

Cakli strādājuši visi, taču kā pirmos sovhoza vadītāji piemin Antonu Griboniku un Anatoliju Grandānu (attēlos). A. Grandāns ir viens no labākajiem kombainieriem saimniecībā. Priekšgalā arī tehnikas remontā. A. Griboniks uzvarēja traktoristu sociālistiskajā sacensībā un, lai panākumu spētu atkārtot, pa ziemu sakārtoja darbam divus MTZ tipa traktorus. Jauztecis arī Jānis un Aivars Seikstuli (tēvs un dēls). Viņiem zināma priekšrocība, jo apvienojas dzīves pieredze ar jaunības sparū un degsmi. So uzskaitījumu varētu turpināt ilgi. Isi — Rudzētos gaida sējas dienas.

J. SILICKA teksts un foto

APSPRIEZAM LIKUMA PAR VALSTS UZŅĒMUMU (APVIENĪBU) PROJEKTU

Kandidātus uz amatu vajag pārbaudīt

Darba kolektīvos turpinās Likuma par valsts uzņēmumu (apvienību) projekta apspriešana. Ar laikraksta starpniecību arī es gribētu izteikt savas domas.

Uzņēmuma vadītāja vēlēšanas ir ļoti nopietns jautājums, tāpēc tā risināšanā nepieciešama sevišķi pārdomāta pieeja. No tā ir atkarīgs ne tikai visa uzņēmuma liktenis, bet arī katra strādājošā ienākumi, tātad — pārticība.

Mums ir zināma vēlēšanu pieredze. Parasti par kandidātiem izraugāties labākos no labākajiem — ražošanas pirmrindniekus, godīgus cilvēkus. Taču ne katrs ievēlētais pirmrindnieks ir spējīgs veikt viņam uzticētos amata pienākumus — nepietiek zināšanu, uzņēmības un pacietības, lai īstenotu dzīvē kolektīva dotos norādījumus. Visi aktivitātes uzplūdi bieži vien apstājas formālistmā — strādniekus uzmanīgi uzklauša, noformē sapulces protokolu, nenorādot ne uzdevumu izpildes termiņus, ne atbildīgok. Visu runāto pierakstīja un izklīda. Uz šādām sanāksmēm nemaz negribas nākt.

Manuprāt, būtu daudz demokrātiskāk, ja ierīkotos puses: darba kolektīvi, augstākstāvošā vadība un arī paši strādājošie personīgi varētu izvirzīt savas kandidātas. Kāpēc neļaut sa-

vus spēkus izmēģināt arī jaunam speciālistam?

Ja konkurence ir pamatīga, tātad arī kvalitāte neizpaliks. Tad arī vadība biežāk domās par strādnieku norādījumu izpildi un nemeklēs dažnedažādus ieganstus savas neizdarības attaisnošanai.

Vadošos amatos nebūs vietas demagogiem, dīkdieniem, slaisiem un karjeristiem. Strādnieki ātri sapratīs, kāds vadītājs vajadzīgs.

Pirms rīkot pirmsvēlēšanu sapulci, obligāti vajag dot visiem kandidātiem iespēju pārbaudīt savas spējas jaunajā amatā, piemēram, stažēties. Likt viņiem kārtot eksāmenu — testu, kura rezultāti ļautu noteikt pārbaudāmā kandidāta lietiskumu un kompetenci dotajā amatā. Esmu pārliecināts, ka, pastāvot šādiem noteikumiem, kandidātu skaits pieaugs, toties no viņu vidus varēs izvēlēties pašus piemērotākos.

Un tikai pēc tam jānotiek apspriešanai un balsošanai, protams, aizklātajai.

NO REDAKCIJAS.

So vēstuli mums atsūtīja biedrs Ivanovs no Līvāniem. Dīdētāji viņš nav norādījis savu adresi. Autors skāris pašreiz ļoti aktuālu tēmu. Kādas šajā jautājumā ir pārējo lasītāju domas?

Skolu dzīve

Par fizisku pilnību

Rajona tautas izglītības nodaļas paplašinātā sēdē, uz kuru bija aicināti vispārīgizglītojošo skolu direktori un fizikultūras skolotāji, analizēja sporta dzīves jautājumus, kas saistīti ar audzēkņu vispārējo fizisko sagatavotību. Pirms tam notikusi Latvijas PSR Izglītības ministrijas pārbaude konstatēja vairākus trūkumus un neizdarības šinī jomā.

Sēdē piedalījās un sarunu vadīja republikas Izglītības ministrijas fiziskās audzināšanas nodaļas vadītājs Juris Zilko. Viņš minēja faktus, kurus pārbaudes laikā konstatējusi komisija. Labi tika vērtēti Vārkavas un Aglonas vidusskolu, Rožupes astongadīgās skolas fizikultūras skolotāju darbs, atzīstami novērtēta Rudzētu un Aglonas vidusskolu sporta bāze.

Isā laikposmā rajona skolās izveidotas 286 nestandarta ierīces. Un tomēr — par sportu un sportošanu mūsu rajonā jāaģitē daudz un nopietni. Kritiski tika vērtēts līdzšinējais fiziskās audzināšanas darbs Preiļu 2. vidusskolā. Izglītības ministrija skolu pārbaudīja atkārtoti. Lūk, pēdējās rezultāti: sešdesmit četri procenti 4. klases skolēnu nevarēja izpildīt programmas prasības, 86 procenti izlaiduma klases audzēkņu nevar pievilkties pie stena. Ir arī gluži pretēji fakti. Aglonas vidusskolā spēka vingrinājumus izpildīja simtprocentīgi visa klase, Jersikas astongadīgajā skolā — 75 procenti.

Kur temesls neveiksmēm, kur meklējama panākumu atslēga? Preiļu 2. vidusskolā 1. — 3.

klāšu skolēniem fizikultūru māca pavirši. Pedagoģu kadri bieži mainījušies, pēdējos gados nav uzlabojusies skolas materiālā bāze. Ja interese par sportošanu, minimālā fiziskā sagatavotība nav iegūta pirmajos skolas gados, kad bērnam tik ļoti gribas būt visatrākajam, visspēcīgākajam, tad atgūt iekavēto ir grūti un pat neiespējami.

J. Zilko sacīja: «Pat nestandarta ierīču «mežs» skolas sporta laukumā nedos vēlamos rezultātus, ja starpbrīdī vai pēc stundām skolēni to neizmanto. Ja viņiem būs liegts izskriet stadionā, jo — skolā plenesis smiltis... Ja skolu fizikultūri neatbrīvosies no formālas eksistēšanas un nekļūs darbīgi.»

Tika runāts par skolu materiālo bāzi, par fizikultūras skolotāju iniciatīvas trūkumu, pat slinkumu. Jo fizikultūrieši apbežojusies tikai ar inventāru, ko var iegādāties veikalos. Bet skolotāja iniciatīva, skolēnu čaklās rokas darbācības un pat fizikas stundās? Kāpēc starp rajona fizikultūras pasniedzējiem ir tik maz speciālistu, kuri gribētu strādāt labāk nekā kaimiņš, kuru ikdienas darba devīze būtu nevis «izlase», bet «sporta visa klase»? Baltkrievijas skolās daudz vai dažāda izgatavo paši skolēni. Un vēl — Baltkrievijā fizikultūras stundas gandrīz visu gadu notiek ārā. Mūsu rajona skolās arvien drūzmējas nelielais sports zālītēs, gaitenēs utt. Tāpēc arī rodas «problēma» vienpadsmit gadu garumā, kuru beigu beigās tā arī neatrisina.

A. ILJINA

Elektrība ir objekts № 1

Mēs nepārspīlēsim, ja par objektu Nr. 1 nosauksim Līvānu augstsprieguma apakšstaciju. Šī apakšstacija taču nodrošina visu Līvānu pilsētas uzņēmumu un apkārtējo saimniecību normālu darbu. Starp citu, šo objektu praktiski apkalpo tikai divi trīs cilvēki. Tāpēc viņiem jābūt īpaši labi sagatavotiem savam darbam — teicami jāpārzina visas elektriskās iekārtas un to ekspluatācijas noteikumi.

Šie priekšnosacījumi jāievēro vēl jo vairāk tad, ja iekārtu mehanizācijas un automatizācijas līmenis te ir īpaši augsts, un tās darbojas ar lielu precizitāti un efektivitāti. Par katru novirzi no normas — gan apakšstacijā, gan elektrības pārvades līnijās, gan kabeļu sistēmā — nekavējoties ziņo signalizācija, pie tam jebkurā diennakts laikā.

Apakšstacijas enerģētiku galvenais uzdevums — nodrošināt tautas saimniecību un nepārtrauktu elektroenerģijas padevi.

Sogad saskaņā ar grafiku jāveic gandrīz visu augstsprieguma iekārtu, kā arī aizsardzības un automātikas releju un sakaru līdzekļu kapitālremonts. Šis svarīgais darbs jau uzsākts. Patērētājiem precīzi jāievēro elektroenerģijas atslēgšanas grafiks. Tas ir obligāts priekšnoteikums gan pašas apakšstacijas, gan arī visu patērētāju sekmīgam darbam.

Jau 17 gadus — kopš apakšstacijas ekspluatēšanas sākuma — šeit strādā dežurants A. Naglis — diplomēts speciālists un īsts šī nozīmīgā objekta saimnieks. Un vēl — no darba brīvajā laikā viņš aktīvi piedalās arī pilsētas sabiedriskajā dzīvē. A. Naglis ir Līvānu 1. vidusskolā

izveidotās vecāku komitejas loceklis, kā arī Latgālē pirmā aturbnieku kluba «Gaisma» prezidents. Viņš nodarbojas arī ar sportu. A. Naglis apbalvots ar daudziem Goda rakstiem, saņēmis 1. pakāpes krūšu nozīmi «Augstsprieguma tīklu sistēmas darba veterāns».

Vienmēr precīzs, apzinīgs un disciplinēts ir arī otrs apakšstacijas dežurants V. Lazdāns.

Bez minētajām rakstura īpašībām šajā darbā nemaz neiztikt. Objekts Nr. 1 prasa absolūtu koncentrēšanos. Pie tam — apakšstacijas jauda pieaug ar katru gadu: pirms 17 gadiem tā ik mēnesi novadīja līdz patērētājiem apmēram 2 miljonus kilovattstundu, pašlaik šis skaits ievērojami lielāks — 13 — 15 miljoni kilovattstundu.

I. IVANOVA

KŪSALU (Igaunijas PSR). Igaunijas un Baltkrievijas speciālisti un zinātnieki kopīgiem spēkiem noorganizējuši efektīvu olbaltumvielām bagātu lopbarības piedevu ražošanu. Tās ievērojamā paaugstinās dzīvnieku produktivitāti. Kolhoza «Kuusalu»

tika izmēģināts biopreparāts no sūkalām. Dzīvnieku vidējais diennakts piesvars sasniedza gandrīz 600 gramus. Biocehi, kas ražos šo piedevu, tagad top Lietuvā un Azerbaidžānā, vairākos Krievijas Federācijas apgabalos.

TASS

Draugu vidū nav noslēpumu

70

Vēstures nedziestošās lappuses

Mākslinieka I. Toidzes glezna «V. I. Leņina runa no bruņumašīnas pie Somijas dzelzceļa stacijas, 1917. gada 3. aprīlī». TASS fotohronika

Sagaidot Lielā Oktobra gadadienu

SARKANĀ MĀJA PIE STACIJAS

Tajā februāra dienā Jānis Luste atgriezās mājās savilpnots. Partijas veterāns, latviešu sarkano strēlnieku Rīgas grupas padomes loceklis bija viens no tiem leģendārajiem cīnītājiem par padomju varu, kuri tikās ar Mihailu Gorbačovu. PSKP CK ģenerālsēdētārs sirsnīgi sveica bezbailīgos revolūcijas bruņiniekus, izteica sajūsmu par viņu nelokāmo garu.

Jānis Luste atcerējās tālā 1917. gada notikumus. Viņam, laukstrādnieka dēlam un 2. latviešu strēlnieku pulka cīnītājam, toreiz nebija pat 20 gadu, taču viņš jau bija piedalījies karā un sapņoja, kad beigsies šis vienkāršajiem cilvēkiem nevajadzīgais slaktiņš. Kas zina, kā būtu veidojies viņa liktenis, ja nebūtu bijis 1917. gada vētrinājs pavasars, kad viņš pirmo reizi dzirdēja vārdu «padome»...

Rīga, Teātra bulvāra 14. nams (tagad Padomju bulvāra 7. nams). Pelēkajai trīsstāvu mūra ēkai bija drūma slava. Biedēja uzraksts uz tās durvīm: «Pilsētas policija». Seit cara ierēdņi spīdzināja un mocīja brīvības cīnītājus. Taču policiju tauta padzina jau 1917. gada februāra revolūcijas pirmajās dienās, un

kārtību Rīgā nodrošināja latviešu strēlnieki, kuru vidū bija arī Jānis Luste. Kad pilsētā tika izveidota tautas milicija, bijusi pilsētas policijas ēka kļuva par tautas milicijas namu.

Jānis Luste nav aizmirsis arī citu tās nosaukumu — sarkanā māja pie stacijas. Pirms 70 gadiem, 1917. gada pavasarī un vasarā, tur atradās Latvijas sociāldemokrātiskās Rīgas komiteja, Rīgas strādnieku deputātu padome, Rīgas arodbiedrību centrālbirojs un revolucionāro laikrakstu redakcijas.

Latviešu strēlniekus, strādnieku un zemnieku dēlus karavīru šinējos, stipri ietekmēja Rīgas padome. Toreizējās cīņas jēgu varēja izteikt trijos vārdos: brīvība, zeme, miers. Padomes puliņi bija vērsti uz vietējās pašpārvaldes, tiesas orgānu un skolā demokrātizāciju, brāļošanās atbalstīšanu frontē, pretkara agitāciju armijā un cīņu pret uzņēmēju sabotāžu un spekulāciju.

J. Luste sevišķi spilgti atceras vēsturisko 1917. gada 17. (30.) maiju. Latviešu strēlnieku kongress, viņu pāriešana revolūcijas pusē, telegramma V. I. Leņinam, kurā bija teikts: «Mēs apsveicam jūs kā Krievijas proletariā-

ta izcilāko taktiķi, revolucionārās cīņas patieso vadoni, mūsu domu izteicēju un vēlamies redzēt jūs savā vidū».

Tajā pašā laikā uz Rīgu pārcēlās latviešu bolševiku kaujinieciskās avīzes «Cīņa» redakcija. Tā iekārtojās tajā pašā ēkā tagadējā Padomju bulvārī. Tautas masas un latviešu strēlnieki milēja savu «Cīņu», vāca līdzekļus tās fondam. Sajā pašā namā atradās arī laikraksta «Okopnaja Pravda» redakcija, kas īpaši uzmanību veltīja dažādu tautību karavīru draudzības nostiprināšanai, regulāri publicēja V. I. Leņina rakstus un runas. 1917. gada 21. jūlijā (3. augustā) vēlu vakarā sarkanajā mājā pie stacijas ielauzās kazaki un izdemolēja laikrakstu «Cīņa» un «Okopnaja Pravda» redakcijas.

Taču sociālistiskās revolūcijas gaitu nebija iespējams apturēt. Latvijas bolševiki turpināja sekmīgi strādāt, gatavodami masas uz bruņotu sacelšanos. Par revolucionāro spēku saliedēšanās centru kļuva sarkanā māja pie stacijas. Nenovēršami tuvojās Oktobris. Jānis Luste kopā ar ieroču biedriem gatavojās izšķirošajai kaujai.

L. FLAUMS
(LATINFORM)

PADOMJU CELTNIECĪBA: PĀRKĀRTOSANĀS

Iedzīvotāju apkalpošanai — vērienu un kvalitāti!

Pagājuši jau divi gadi kopš 18. sasaukuma Aglonas ciema padomes vēlēšanām. Savā pirmajā sesijā mūsu ciema padome nodibināja deviņas pastāvīgas komisijas — tai skaitā tirdzniecības, sabiedriskās ēdināšanas un sadzīves pakalpojumu komisiju, kuras sastāvā ietilpst pieci deputāti. Vasarā šī sasaukuma vietējo Tautas deputātu padomju pilnvaras izbeigsies. Tirdzniecības, sabiedriskās ēdināšanas un sadzīves pakalpojumu komisijas deputāti kārtējā sēdē izanalizēja savu darbību aizvadītajā periodā. Noskaidroja, kādi rezultāti sasniegti sabiedriskās ēdināšanas, tirdzniecības, kā arī iedzīvotāju apkalpošanas tīklā uzlabošanā. Komisijas darbības laikā notikušas 14 pārbaudes, kas izdarītas Aglonas ēdnīcā, maizes ceptuvē, Preiļu sadzīves pakalpojumu kombināta Aglonas paviljō-

nā, kā arī visos šī ciema teritorijā esošajos veikalos (izņemot Kamenecas veikalu Nr. 82).

Pārbaudu laikā deputāti konstatēja, ka veikalā ir nepietiekami apgādāti ar precēm. Piemēram, 1986. gada 25. augustā izdarītās pārbaudes materiālos lasāms, ka ciema teritorijā esošajos veikalos trūkst pieprasītu, augstas kvalitātes apavu, trikotāžas izstrādājumu, mazā izvēlē ir saimniecības inventārs (nav grozu, slotu, dārza apstrādē izmantojamo darba rīku utt.). Neregulāri veikalos piegādā maizes izstrādājumus. Pie tam — piegādātās produkcijas kvalitāte parasti ir zema.

Pastāvīgās komisijas deputāti iepazīnušies arī ar sadzīves pakalpojumu kombināta Aglonas paviljona darbu. Pagājušajā gadā panākta plāna izpilde deviņos no 12 pakalpojumu veidiem. Sa-

līdzinājumā ar 1985. gadu paplašinātos apjomos sniegti gan drīz visu veidu pakalpojumi (izņemot apavu remontu un virsdrēbju šūšanu). Tomēr pagājušajā gadā netika izpildīts apģērbu šūšanas (tikai 78 procenti), apavu remonta (94 procenti) un trikotāžas apmaiņas (79 procenti) plāns. Arī kopumā sadzīves pakalpojumu sniegšanas plāns izpildīts tikai par 96 procentiem. Kāds tam iemesls? Vairbūt samazinājies pieprasījums pēc šāda veida pakalpojumiem? Tā tas nav. Vienai no labākajām šuvējām — deputātei Leontīnai Botorei — Tumboval, tāpat arī viņas kolēģēm darba nekad netrūkst. Lai laikus izpildītu pasūtījumus, nereti nākas strādāt arī ilgāk par noteikto darba laiku. Arī materiālu piegāde apmierina. Atpūlības galvenais iemesls ir kadru trūkums. Darbinieku nepietiek arī apavu remonta darbnīcā. Ar visiem pasūtījumiem tikt galā nav pa spēkam pat tik labam meistaram, kāds ir Jānis Slicis. Kaut arī izstrādes normas ir lielas, viņš savu darbu vienmēr veic kvalitatīvi. Tāpēc remontēt apavus tieši Aglonā vēlas ne tikai vietējie iedzīvotāji, bet arī iebraucēji.

Pārbaudēs atklātie trūkumi tika izskatīti pastāvīgās komisijas sēdēs. Šie materiāli izmantoti, gatavojoties ciema izpildkomitejas sēdēm, kā arī vietējās Tautas deputātu padomes sesijām.

Ir izdevies panākt, ka rajona patērētāju biedrības valde un ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienība atsaucaš uz mūsu lūgumu un noorganizēja autoveikalu izbraukumus uz vietām. 1987. gadā nedaudz uzlabojās darba apstākļi un paaugstinājās iedzīvotāju apkalpošanas kultūras līmenis arī vairākās ēdnīcās. Pēc pārbaudēm atsevišķos veikalos ieviesta lielāka kārtība: labāks kļuvis preču izvietojums, paaugstinājies apkalpošanas kultūras līmenis (Cīrišu veikala Nr. 85, Jaudzemu veikala Nr. 86).

Un tomēr liela daļa trūkumu vēl nav novērsta. Tāpēc jo vairāk pamatota ir mūsdienīgu prasība pārkārtoties, meklēt jaunas darba formas un metodes.

PSRS Ministru Padome pieņēmusi lēmumu par sabiedriskās ēdināšanas, tautas patēriņa preču un sadzīves pakalpojumu kooperatīvu izveidošanu. Aģlo-

nas ciema padomes pastāvīgā tirdzniecības, sabiedriskās ēdināšanas un sadzīves pakalpojumu komisija uzskata, ka ciemā iespējams izveidot šādus kooperatīvus: maizes cepšanas un konditorejas izstrādājumu ražošanas; radio un televīzijas aparātūras, kā arī apavu un apģērbu remontēšanas; mēbeļu izgatavošanas (pēc individuāliem pasūtījumiem) un remontēšanas; automašīnu, motociklu, velosipēdu remontēšanas, kā arī laivu izgatavošanas, garāžu un ūdenstransporta līdzekļu stāvvietu celtniecības kooperatīvus.

Ar šādu kooperatīvu paraugnolikumu var iepazīties, lasot avīzi «Ekonomiķeskaļa gazeta». Materiāli par šo jautājumu atrodami arī ciema izpildkomitejā un bibliotēkā. Ciema teritorijā dzīvojošos pensionārus, mājsaimnieces, kā arī tos, kuri vēlas iesaistīties kooperatīvajā ražošanā savā no darba brīvā laikā, aicinām griezties mūsu ciema izpildkomitejā.

A. BEKIS,

Aglonas ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs

AGRORŪPNIECĪSKAIS KOMPLEKSS: KĀ BŪS AR DĀRZENĪEM?

Ir specializācija, ir arī raizes

Materiāla virsraksts varētu būt arī savādāks, teiksim, «Maz dārzeņu — maza bēda, daudz dārzeņu — liela bēda». Tikai lietas būtību tas neizmainītu, jo viss, ko dzirdējam un redzējam kolhozā «Rīts», apliecināja — saimniecībai ir labas iecerces. Un nepastāvēdams ir tas, ka jebkuras idejas realizēšanai vajadzīga pārdomāta plēve, nepārtraukts darbs, atbalsts no augstākstāvošām instancēm, kā arī laba saskana un sadarbība ar partneriem.

Mūsu sarunu biedri «Rītā» bija saimniecības galvenā agronome Anita Berķe un kolhoza priekšsēdētājs Vladislavs Vaivods. Jāatzīst, ka viņu noskaņojums laikraksta redakcijas darbinieku un rajona agrorūpnieciskās apvienības galvenā agronoma Jāņa Kivlenleka atrašanās laikā saimniecībā nebija pārāk optimistisks. Kāpēc? Lūk, kā to paskaidroja Vladislavs Vaivods:

— Cilvēki netic. Viņi netic, ka mūsu darbs un pūles kādam īsti vajadzīgas. Pagājušajā vasarā izauga tik skaisti un leknī ziedkāposti kā reti kad. Kolhozā labu labās mantas pa pilnam, bet veikalos nebija. Patērētāju biedrība neņēma pretī. Toties manīgas tautiņas gan Līvānos, gan Preiļos un tirgus galdiniem pat neizskatīgāku preci pārdeva par bargu naudu. Tikai pēc partijas rajona ko-

mitejas lauksaimniecības nodaļas vadītājas Valērijas Tropas ieteikšanā pasūtījumu biedrība ziedkāpostus pieņēma. Kā lai, to visu redzot, neapskrienas dūša? Ja nu vēl būtu vienīgais gadījums, kolhoznieki saprastu un drīz vien aizmirstu. Taču līdzīga rakstura nesaprašanās ar sagādes kantori saimniecībā ir regulāri.

Sopavasār trīs tonnas sīpolu loku nācās vest uz Krāslavu un Daugavpili. Tajā pat laikā ne Preiļu, ne Līvānu veikalos loku nebija. Kā lai šādā situācijā smaida?

Priekšsēdētājam taisnība, smaidīt negribas. Bet tagad paskaidrošu situāciju. Loku audzēšana nav pārāk ienesīga, tāpēc kolhozam ir tiesības trīsdesmit procentus produkcijas (ne tikai lokus, bet arī citus dārzeņus) pārdot nevis par valsts, bet gan par līgumcēni. Preiļu sagādes kantoris atteicās pieņemt minētās trīs tonnas zalumū, motivēja atteikumu ar līdzekļu trūkumu. Bet krāslaviešiem un daugavpiliešiem prece nelikas par dāru, to labprāt paņēma un prasīja: vai nav vēl.

Kuri palika zaudētāji, kuri vinnētāji, laikam gan skaidrs. Bet atgriezīsimies pie produkcijas realizācijas jautājumiem. Priekšsēdētājs un agronome stāstīja par nesaskaņām — cik reizes nācies uz kaimiņu rajoniem vest dārzeņus, cik reizes

meklēt skābeņu pircējus Rīgā, kādus zaudējumus saimniecībai nācies ciest pagājušajā rudenī, kad sagādes kantoris nav pieņēmis 156 tonnas kāpostu.

Saimniecība iegādājusies agro kartupeļu sēklu, kuras pietiks apmēram hektāru lielai platībai. Plānotā raža — apmēram piecpadsmit tonnas. Patērētāju biedrība pagaidām neliekas sevišķi ieinteresēta.

Sarunas turpinājumā plevēsīsimies citiem jautājumiem, kuri dārzeņu audzētājiem sagādā ne mazāk ražu. Viens no tiem — autotransports. Saimniecībai nav nevienas speciālās automašīnas, ar kuru varētu vest produkciju. Šim nolūkam izmanto visparastākos kravas auto. Sakrauj salātus, lokus, svaigās bietītes vai citu produkciju kravas kastē un brauc. Kamēr tiek līdz Preiļiem, vasarā precei no svaiguma ne vēsts. Ziemā toties traucē sals.

Sogad saimniecība plāno produkcijas pārvadāšanai izmantot konteinerus. Līdz ar to būs vajadzīgs iekrāvējs. Pagaidām nav. Rudenī, kad no piemirkušajiem laukiem jānovāc kāposti, automašīnas pa tīrumu velk traktors. Vajadzīgi ZIL-133.

Tā pamazām atklājas aina, ka specializācija gan ir, bet nav nodrošinājuma un saskaņotības, lai varētu strādāt rītmiski un

mierīgi. So spriedumu vēl pastiprināja speciālistu stāstījums par to, kas darīts, lai paaugstinātu dārzeņu kultūru ražību. Pirmkārt, nevienam nav skaidrības, kāda organizācija kolhozā varētu uzbūvēt stacionārās laistīšanas iekārtas. Otrkārt, nepamierina siltumnīcas. Zemstikla platības ir mazas (tikai piecpadsmit simtdaļas no hektāra), un šajā plekītī jāsarāžo visi agrie dārzeņi, jāaudzē dēsti, kurus pārstādīs atklātā laukā.

Lai varētu strādāt normāli, vajadzīgs vismaz hektārs siltumnīcu. Iecerēts ir, bet ielānāts nav. Vai atkal vajadzēs meklēt likumu likumus, lai iegādātos caurules, metāla konstrukcijas, ventilācijas iekārtas un tā tālāk? Starp citu, pašreizējās siltumnīcas būvētas pirms gadiem deviņiem. Steidzīgi vajadzīgs kapitālais remonts. Pēc pāris sezonām jau var būt par vēlu. Kavēšanās visu liks sākt no nulles.

Ir arī citas aizķeršanās, trūkst ķimikāliju. Piemēram, izmantojot siltumnīcās insekticīdus, tie jālieto daudz lielākā koncentrācijā nekā atklātā laukā (izrādās, ka arī kukaiņi pieraduši pie indēm). Taču tā ir visa rajona problēma.

Var rasties iespāids, ka kolhozā «Rīts» dārzeņu audzēšanā tikai neveiksmes un problēmas vien. Ir nopietni domāts par to, kā darbu pārkārtot un uzlabot. Dārzenkopībā sogad ieviests pilnīgs saimnieciskais aprēķins. Ražošanas siltumnīcās un atklātā laukā ir apvienota, par to atbildēs agronome Aina Usāre.

Tomātus šovasar audzēs zem plēves (vasaras siltumnīcām atvēlēti 2100 kvadrātmetri).

Sogad jāaudzē 904,2 tonnas dārzeņu. Sortimentis ir bagāts: kāposti, bietes, tomāti, gurķi, burkāni, sīpoli, kāļi, rāceņi, ka-bači, ziedkāposti, rutki, skābenes, mārurki, dilles, selerijas. Saimniecēm būs ko izvēlēties, vai ne?..

Trūkst darbaspēka. Tāpēc plašu izplatību gūst dārzeņu audzēšana, slēdzot individuālos līgumus. Pagājušajā gadā šādi izaudzēja 90 tonnas sīpolu. Sogad jau noslēgti 85 līgumi sīpolu un 22 — gurķu audzēšanai. Līdzīgā kārtā audzēs arī dilles, selerijas un pētersījus. Izdevīgi gan saimniecībai, gan kolhozniekiem — pašiem «Rītā» jau pārliecinājies par to.

Sarunas beigās mēs kolhoza priekšsēdētājs Vladislavs Vaivods atgriezās pie attiecībām ar rajona patērētāju biedrību. Izskanēja arī kāda matorīga nots. Abu uzņēmumu vadītājiem radusies ideja uzbūvēt pie Līvāniem specializētu pagrabu — noliktavu apmēram tūkstoš tonnām produkcijas. Noliktavā varēs uzglabāt Līvānu pilsētā nepieciešamos dārzeņus. Tāka būs pilnīgi nevajadzīga dārzeņu vizināšana uz Preiļiem un atpakaļ.

Jā, ir specializācija, ir arī raizes un problēmas. Cik optimistisks noskaņojums ir saimniecībā, tas atkarīgs no sadarbības ar partneriem. Bet laba saskaņa ir vajadzīga.

L. STRODE

Atturība — dzīves norma

Ogles vēl kvēlo

Sodien Līvānu ielās patiešām reti kad gadās sastapt iereibušus cilvēkus. Kopīgiem spēkiem žūpības ugunskurā esam nodzēsuši liesmas, taču ogles vēl kvēlo. Un tāpēc jo nesamierināmāk mēs vērsimies pret šo sociālo ļaunumu. Kaut gan jācinās sarežģītākos apstākļos. Dzērāji ir nosliepušies, tā teikt, ielīduši savās «alās» un žūpo tikai savu pudeles brāļu pulkā, dzīvojot ar pārlicību — «mans nams, mans cietoksnis» un cerot, ka šeit viņi ir pasargāti no milicijas darbinieku un sabiedrības acīm. Tātad — arī no soda.

Un diemžēl vēl atrodas tādi «labvēļi», kuri par vienu dziras pudeli gatavi dot savās mājās patvērumu viesiem ar visai apšaubāmu reputāciju. Mūsu valodā šādas mājas apzīmē ar vārdiem, kuri nav diez cik labskandīgi — midzenis, ļaunuma pērklis. Un to īpašniekus soda tā, kā to paredz likums (tas nu gan šiem cilvēkiem būtu jāzina).

Savā laikā pilsētas varas orgāni pažēloja nekur nestrādājošo Invalīdu Arvīdu Kūkusilīņu un Ievēroja viņa lūgumu — piešķirta labiekārtotu dzīvokli Rīgas ielā 6. A. Tādēļ šādā veidā maksimālas ērtības cilvēkiem ar minimālam godprātības jūtam. Vienkārši sakot, Kūkusilīņa dzīvokļa durvis jebkurā diennakts laikā bija atvērtas arī viņa pudeles brāļiem. Par savu «viesmīlību» dzīvokļa saimnieks saņēma, ko pelnījis: viņu sodīja ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu un piespiedu ārstēšanos no alkoholsme.

Neskatoties uz atbrīvošanu no darba, Nikolaja Karnaušenko saiknes ar Līvānu stikla fabriku izrādījās nesaraucamas. Precīzāk sakot, viņš bija nešķirams draugs ar tiem, kas uzņēmuma strādniekiem kļuva īpaši iecienīti grādīgos dzē-

rienus. Par viņu brāļošanos vietu kļuva N. Karnaušenko dzīvoklis. Kas atradās Zajāļ ielā 6. Tikpat brīvi un vaļīgi šie «domu biedri» jutās arī mājā Biedrības ielā 3, kur N. Karnaušenko bija dzīvojis agrāk. Iznākums — tāds pats kā A. Kūkusilīņam.

Antons Mukāns (Rīgas ielā 126 — 5), kurš rīkojās tāpat kā divi iepriekšminētie žūpas, samaksāja trīs simt rubļu soda naudas.

Šie un arī citi līdzīgi gadījumi mums, protams, bija un ir labi zināmi. Taču, lūk, ko grībētos uzsvērt īpaši. Runājot par gadījumu ar N. Karnaušenko, jāpiemin, ka viņa kaimiņi, kuri dzīvo Biedrības ielā 3, redzēja, kādi cilvēki iegriežas 52. dzīvoklī, un arī nojauta, kāds ir šo ciemiņu mērķis. Tātad zināja... Un tomēr klusēja. Bet, lūk, Zajāļ ielā 6 dzīvojošie pilsoņi nevēlējās samierināties ar to, ka viņiem kaimiņos žūpo alkoholiķis kopā ar saviem draugiem. Šo protestu (es nebaidos lietot skaļas frāzes) arī var nosaukt par aktīvu pilsonisku pozīciju.

Analizējot pilsētā veikto žūpības un alkoholsma apkarošanas darbu, esam nonākuši pie noteiktiem secinājumiem. Viens no tiem ir šāds: uzņēmumu, partijas un arod biedrību organizāciju vadītāji uz mūsu ziņojumiem reaģē operatīvi un lietišķi (bet šādus ziņojumus mēs nosūtām uz pilnīgi visu aizturēto dzērāju vai huligānu darbavietām bez izņēmuma), turpretim vidējā posma speciālisti (brigādiēri, meistari, cehu priekšnieki) cenšas noklusēt disciplīnas un sabiedriskās kārtības pārkāpumus. Tomēr arī tie skaidri jūtama jauna attieksme, kuru varētu raksturot ar

vienu vārdu — «nesamierinātība». Tas attiecināms, piemēram, uz Preiļu 21. PMK, Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombinātu. Taču to nevar teikt par ūdensvadu un kanalizācijas saimniecības pārvaldi, kooperatīvo universālveikalu un remontu un celtniecības pārvaldi. Kad tirdzniecības sistēma «aplaimoja» līvāniešus ar 450 (!) kastēm bēdīgi slavenā vīna «Agdam» (tas sākas 10. februārī), milicijas nodalā ik dienu tika nogādāti 10 — 15 iereibuši cilvēki, daudzi — tieši no savām darba vietām. Kā mēdz teikt, komentāri lieki.

Par stikla fabriku jārunā īpaši. Cīņa ar «zajāļu pūku» cīnītājiem šeit pēdējā laikā aktivizējusies. Taču žūpība uzņēmumā iesakņojusies tik dziļi, ka viena gada laikā stāvokļa jūtamu uzlabošanu nepanākt. Savā laikā pilsētā kļuva runas par matraču auduma un trauku zādzību, ko izdarījuši fabrikas strādnieki S. Sergejevs—Kalinovs un R. Bulmeistars (par to bija rakstīts arī rajona laikrakstā). Tiesa nolēma abus vainīgos nesodīt ar brīvības atņemšanu un piesprieda viņiem labošanas darbus, ieturot piekto daļu no darba algas. Vai nu Sergejevs—Kalinovs un Bulmeistars izrādījās esam gaļīgi nelabojami, vai arī kolektīvs neveica visu iespējamo, lai viņus pāraudzinātu, nav īsti skaidrs. Nesamierinātība, nesamierinātība, nesamierinātība — šāds nosūtījums uz ārstniecisko un labošanas darbu profilaktoriiju, kur viņi pašlaik arī atrodas.

Un beidzot par to, kas gan tiešā, gan pārnēstā nozīmē saindē mūsu sadzīvi — par kandžas tēcināšanu. Gan jau tikšu cauri sveikā, tā, acimredzot, domā tie, kuri sagādājuši kandžas izgatavošanai nepieciešamās ierīces (kuras, starp citu, bieži vien izgatavotas uzņēmumu remontdarbnīcās, laboratorijās utt.) un izdevīgā momentā, parasti vēlu

naktī, sāk brūvēt nepatīkami smirdošu šķidrums. Turklāt — neņemot vērā soda mērus, kurus paredz dekrēts par žūpības un alkoholsma apkarošanas pastiprināšanu, ne mācību, kādu taču vajadzēja sniegt Lietuvā notikušajai visiem ļoti zināmajai traģēdijai.

Antonam Čipānam, kurš dzīvo Rīgas ielā 37 a — 23, konfiscēti trīs litri pasbrūvētā un 240 (!) litri brāgas. Starp citu, šim dzīvoklim jau izsenis ir slikta slava: A. Čipāna civilsievā Valentīna Kliģe jau agrāk sodīta par kandžas tēcināšanu. Tagad stafeti pārņēmis «draugs». Pašādām A. Čipāns ticis cauri ar vieglām izbaļēm: nemot vērā apsūdzētā invaliditāti, tiesa sodīja viņu ar 100 rubļiem soda naudas.

Tie ir materiālie zaudējumi. Bet morālie? Ģimenē taču aug bērns, kurš visu redz un arī saprot, ar ko nodarbojas viņa vecāki. Ar pārlicību varu teikt: ja Kliģe un Čipāns nepārtreks šo pretsabiedrisko darbību, nāksies risināt jautājumu par vecāku tiesību atņemšanu.

Nodēvīgs dūmu stablīšs, kurš stādza vīrs saimniecības ēkas jumta, palīdzēja mums atklāt vēl vienu kandžas tēcinātāju — Jāni Zaharevski (dzīvo Sudmāja ielā 7). Vārbut, samaksājis 300 rubļus lielu soda naudu, viņš apdomāsies? Sodam neizbēga arī veikļa mahinatore Aqafija Rodionova, kura dzīvo Tautas ielā 16. Viņa saņēmusi pirmo brīdinājumu — samaksājusi 100 rubļus soda naudas par kandžas tēcināšanu aparāta uzglabāšanu un ir spiesta uzturēties iekšējā inspektora pārziņā esošajā teritorijā, nemainot savu dzīvesvietu.

Ceru, ka minētie piemēri būs bargs brīdinājums tiem, kuri pūlas «apiet likumu ar likumu» un izmantot kaut ko savtīgās interesēs. Mūsu lēmums ir negrozāms: milicijas darbinieki, tautas brīvprātīgie kārtības sargi un visa sabiedrība kopīgiem spēkiem darīs visu, lai žūpību un kandžas tēcināšanu izskaustu no mūsu dzīves.

N. KAZENKO,

rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas priekšnieka vietnieks

Uzmanīgi — kara atbalss!

Pēdējā laikā atklātie kara gadu nevēlamie liecinieki diemžēl atkal liek runāt par to, cik uzmanīgi jāpietās ar sprāgstošiem priekšmetiem. Neuzmanīgas vai pārsteidzīgas rīcības dēļ mēs zaudējam ne tikai materiālas vērtības, bet arī cilvēkus.

Sprāgstvielu uzliesāšanas gadījumos vienmēr jāatceras, ka neuzsprāgušu mīnu, artilērijas šāviņu, arī granātu ierīces atrodas kaujas stāvoklī un, lai notiktu sprādziens, pietiek tikai ar nelielu satricinājumu. Jo bīstamāki šādi kara gadu liecinieki ir tagad, kad tie ilgstoši rūsejuši zemē.

Jāatceras, ka fašisti savulaik izlika mīnas ar tādu aprēķinu, lai nebūtu iespējams tās viegli padarīt nekaitīgas. Arī aviācijas bumbu mehānismu nav iespējams izjaukt.

Katru gadu tiek likvidēti daudzi šāviņi. Tāpēc pamatots ir jautājums: no kurienes tie vēl joprojām rodas? Jāteic, ka daļa mīnu un artilērijas šāviņu joprojām atrodas zemē, pie tam tāda dziļumā, ka tos grūti atklāt. Visbiežāk šie nevēlamie priekšmeti tiek atrasti, rōkot būvbedres, ierīkojot dažādus cauruļvadus, vai arī strādājot meliorācijas objektos. Neskatoties uz piesardzību, joprojām notiek nelaimes gadījumi, jo īpaši ar skolas vecuma bērniem. Gadās, ka skolēni šādus priekšmetus nes parādīt klasesbiedriem vai arī uz mājām.

Tāpēc vēlreiz gribu uzsvērt, ka, atrodot patronas, granātas, mīnas vai šāviņus, kategoriski aizliegts tos kustināt vai arī tiem pieskarties, to tuvumā nedrīkst turpināt nekādas zemes darbus. Protams, nekādā gadījumā nedrīkst pašu spēkiem mēģināt padarīt tos nekaitīgus. Jāatgādina, ka, arī kurinot uguns-kuru nepazīstamā apkārtnē, vispirms tā ir jāpārbauda. Sprāgstošus priekšmetus nedrīkst mest ugunī, ne arī izmantot kādiem citiem nolūkiem.

Ja šādus priekšmetus gadās atrast apdzīvotā vietā, tad bīstamā zona ir jānorobežo. Par jebkuru šāda veida atradumu lūdzam ziņot vietējai ciema padomes izpildkomitejai, milicijai vai rajona kara komisariatam. Tikai ievērojot šos priekšnoteikumus, mēs varēsim izvairīties no nelaimes un likvidēt dažādus Lielā Tēvijas kara baigos lieciniekus — mīnas, granātas un šāviņus.

V. BATISCEVS,

rajona kara komisariāta darbinieks, majors

Moldāvijas lācēni

MOLDAVIJAS PSR. Kišinevas zooparkā brūno lāču ģimenei piedzimuši divi simpātiski mazuli. Abus lācēnus savā gādībā pārņēmis Padomju Savienības Valsts cirks.

ATTĒLĀ: lācēna svaru nosaka zooparka līdžstrādniece K. Brigidina.

TASS fotohronika

LASĪTĀJI LUDZ KONSULTĒT

Kādā kārtībā gāzi saņem lauku ļaudis?

«Paša ziemas vidū, aukstumā, vairākas nedēļas paliku bez gāzes daudzdzīvokļu mājā, kur nav plīts ēdiena gatavošanai. Darbinieks, kas atbild par gāzes izsniegšanu un piegādāšanu, vispirms aizbildinājās ar to, ka gāzes kolhozā nav, pēc tam ik dienas viņam pašam vajadzēja būt «preļos», gāzes saimniecībā uz instruktažu, pēc tam dispečeri aizbildinājās, ka neesmu laikā uzrādījis kvīti par gāzes apmaksāšanu, un tāpēc neesot atvēlēts transports balona piegādei. Kaut arī līdz tam nereti par balona pievešanu rūpējāmies paši. Vispār dažādu «attaisnojošu iemeslu dēļ» janvāra lielajā aukstumā bijām spiesti iztikt bez siltā ēdiena, tajā skaitā arī slim bērns.

N.,

Kirova kolhozā.»

Lauku iedzīvotāji par gāzes piegādi patiešām nereti ir nesaņēmuši, tāpēc palīdzēt Preiļu gāzes saimniecības inženiera J. ZARĀNA konsultāciju.

«Katrā lauku saimniecībā ir jābūt apmācītam speciālistam no inženiertehnisko darbinieku vidus un vienam gāzes atslēdzniekam gāzes drošības un ekspluatācijas sfērā. Šie darbinieki parasti kārtoti jautājumus par ierīču drošu darbību un balonu maiņu. Rindu, kādā secībā jānomaina baloni, nosaka saimniecības vadītājs. Protams, gāzi vispirms piegādā čaklākajiem darba darītājiem, tiem, kuriem nav malkas plīts, daudz bērnu ģimenēm, speciālistiem. Visās rajona saimniecībās balonu uzglabāšanai ir uzceltas noliktavas, kur rajona gāzes saimniecības kantoris gāzi piegādā centralizēti.

Mūsu darbinieki arī uzstāda gāzes plīti pirmo reizi un pārmontē jaunās novocojušo vietas. Profilaktiskais darbs ir lauku saimniecību atslēdznieku ziņā.

Dažreiz pie mums atskan telefona zvans ar jautājumu, kāpēc netiek nomainīts gāzes balons. Jāteic, ka gāzes atslēdznieks saņem algu un tieši pakļaujas

saimniecības vadītājam, pie kura arī jāgriežas. Mums šie speciālisti pakļaujas vienīgi drošas ekspluatācijas jautājumos. Tāpat jāta arī, cik ātri jāpamaina gāzes balons. Pilsētā tas ir jāizdara ne vēlāk kā triju dienu laikā kopš pieteikšanas brīža. Mēs parasti to izdarām ātrāk. Saimniecībās šis laiks ir atkarīgs no tā, kad atslēdznieks tiek nodrošināts ar transportu balona piegādei.

Šis jautājums rajonā tiek risināts slikti. Vienīgi agrofirmā «Krasnij Oktjabrj» un Aglonas sovhozā ledalīti speciāli transporta līdzekļi. Loti operatīvi balonus nomaina Dzeržinska kolhoza atslēdznieks A. Luriņš. Lūk, pozitīvie piemēri, kuriem jāseko. Iedzīvotāji jāta arī, cik balonu pienākas gada laikā. Īpašas normas te nav, bet jāreķinās, lai viena balona pietiktu vismaz diviem trijiem mēnešiem.

Nav atrisināts jautājums par gāzes atslēdznieku darba apmaksu. Katrā saimniecībā maksā savādāk. Parasti saimniecību gāzes vīri šo darbu izpilda kā papildus pienākumu. Pamatnodarbošanās viņiem ir traktorista, kombainiera darbs, un viņi ir ļoti aizņemti, sevišķi pavasara, rudens sezonās. Vismaz lielākajās saimniecībās būtu nepieciešams speciāli šim darbam norīkots cilvēks.

Jāpiezīmē, ka ļoti sliktā stāvoklī ir kolhozu gāzes balonu uzglabāšanas noliktavas. Īpaši jārunā par kolhoziem «Dubna» un «Vārkava». No gāde uz gāde te sola uzcelt jaunās, bet tālāk arī netiek. Daudzviet noliktavas būtu vajadzīgas lielākas. Mums pašlaik ir iespējas nodrošināt saimniecības ar vajadzīgo balonu rezervi. Tas nekavējoties jāizmanto saimniecībām, jo, lesta o'ties pavasara un vasaras periodam, kā liecina iepriekšējo gadu pieredze, gāzes patēriņš parasti pieaug.

Gāze, protams, jālieto tikai ēdiena gatavošanai.

Dažkārt iedzīvotāji gāzi nesavlaicīgi saņem gāzes atslēdznieka kūtuma dēļ, jo ne vienmēr tie grib braukt uz kolhoza attālāko nostūri.

Atbildīgajiem par gāzi noteikti jāzina uz gāzes kantori par tiem abonentiem, kuri izbrauc no saimniecības. Lai savlaicīgi varētu nonemt balonus un reduktorus. Daži ir tādos uzskatos, ka, uzstādot gāzes plīti, viņš maksā

par balonu un reduktoru. Tas tā nav. So iekārtu mēs dodam ilgtermiņa lietošanā gan pilsētu, gan lauku iedzīvotājiem bez maksas. Vēl joprojām laukos atklājam gadījumus, kad balonus nomaina paši iedzīvotāji, noliktavās pietrūkst balonu, jo tie atrodas pie gāzes lietotājiem. Pret šādiem pārkāpumiem pietiekami attiecīgus iedarbības līdzekļus — uz lauku līgsim lietot gāzi».

Kā pareizi ekspluatējami ledusskapji, televizori?

«Kā pasargāt ledusskapī no bojāšanās, ja ilgstošu laiku (rudeni, ziemā, pavasarī) to atslēdz no elektrības? Vai, to atkal pieslēdzot strāvai, jāveic kādi aizsardzības pasākumi?»

R. M.,
Preiļos.»

Konsultē ražošanas apvienības «Elektrons» Preiļu iecirkņa meistars V. JAKIMOVIS:

«Lai ilgstoši nodrošinātu ledusskapja normālu darbību, vispirms pareizi jāizvēlas tā atrašanās vieta. Tas jānovieto tālu no apsildes ierīcēm un sausā vietā. Mājās ar krāšņu apkuri nerekomendējam to novietot loga tuvumā. Tas saīsina ledusskapja ekspluatācijas laiku.

Ja ledusskapis ilgstoši tiek atslēgts no elektriskā tīkla, tā normālai uzturēšanai nepieciešams reizi mēnesī uz vienu stundu to ieslēgt, regulāri izvēdināt kameru un ar sausu drāniņu noslaucīt mitrumu no saldētām kamerām, kā arī no piedaurulītēm. Ledusskapī pieslēdzot, nekādi papildpasākumi nav jāveic.

Vienlaikus gribu dot dažus norādījumus par televizoru pareizu ekspluatāciju, kuru ievērošana ievērojami paildzinās aparāta kvalitatīvas darbošanās laiku. Televizoru nepieciešams ekspluatēt kopā ar sprīguma stabilizatoru. Nedrīkst televizora ventilācijas spraugas pārklāt ar galdautiņiem, sedziņām utt. Televīzijas aparāts nedrīkst atrasties apsildes iekārtu tuvumā. Mājās ar krāšņu apkuri rekomen-

dējam to novietot vienādā attālumā no loga un krāsns, protams, sausā vietā.

Bojājuma gadījumā vajag atslēgt aparātu no tīkla un atkārtoti neieslēgt. Lūdziet palīdzību tuvākajā televizoru remontdarbnīcā».

Kā cīnīties pret mežacūkām?

«Jūsu laikrakstā 12. martā publicēta P. Leikuma replika «Par «Lielo Melno» un mopsiti veģetārieti», kurai varu piekrist tikai daļēji. Vai autors zina, kādus zaudējumus mežacūkas nodara lauksaimniecībai? Kā mums, laucniekiem tikt ar tām galā, ja cūkas izrok gan sabiedriskos, gan personiskos stādījumus? Pērn man savā dārzā nācās bārstādīt apmēram 80 procentu kartupeļu, ko cūkas bija izrakušas un apēdušas. Pie tam dzīvoju ne jau mežmalā, bet lauka vidū. Lieku priekšā attiecībā pret mežacūkām — nekādas licences. Gluži otrādi — medniekus ieinteresēt cūku šaušanā.

PRIEDITIS,
Cukuros.»

Uz šo vēstuli atbildēt redakcija palūdza Preiļu mežniecības priekšnieku P. LEIKUMU. Viņš raksta:

«Preiļu mežniecībā 1986. — 1987. gada medību sezonā uz gaidītiem tika atšautas 30 mežacūkas.

Efektīvs stādījumu aizsargāšanas līdzeklis ir stieplu žogi ap piemājas laucīņiem — ja stieplēs lekarina tukšas konservu bundžas. Vējā šūpojoties, tās rada metālisku troksni, kas atbaida meža dzīvniekus no stādījumiem. Otrs, ne mazāk efektīvs, papmēns ir cūku pārejas vietās netālu no dārza sadedzināt šaujamo pulveri. Piesardzīgie dzīvnieki, sajutuši pulvera smaku, aplet bīstamās vietas.

Ja postījumi ir regulāri, jāsaistā akts, piedaloties ciema padomes pārstāvim un meža sardzes darbiniekam. Akts jāieslēdz mednieku un maksājnieku biedrības Preiļu nodalā, un, pamatojoties uz to, mednieku kolektīvam, kura pārzinātajā teritorijā ir izdarīti postījumi, tiek izsniegta licence mežacūkas nošaušanai konkrētā vietā».

PEC RAZENA DARBA — PILNVERTIGU ATPŪTI!

Dienas piepildīt jāmāk

«Audziniet labi savas meitas, lemāciet viņām svētkus svinēt...»

Ar šiem dzejnieces A. Elksnes domāt un darīt aicinošiem vārdiem sestdienas vakaru Galēnu kultūras namā atklāja M. Gorkija kolhoza arodkomitejas priekšsēdētāja, Galēnu ciema sieviešu padomes locekle V. Bogdanova. Svētki nav patiesi īsti bez iepriekš paveiktā darba prieka. Tāpēc šajā atpūtas vakarā tuvāk iepazīnām un sveicām ģimenes — skates «Mans dārz, mans pagalmis» čaklākās dalībnieces. Arī šajā jomā dažās ģimenēs ir skaistas kopuš darba tradīcijas. Taču, kā rāda laiks, apkārtnes uzturēšanai kārtība jāpieņem ar citu mērķi. Lietderīgāk būtu konkursā vērtēt atsevišķi sabiedrisko ēku, Līvānu māju, vairāktāvu namu grupas, kā arī atsevišķas apdzīvotas vietas. Un visdemokrātiskākais būtu pašu iedzīvotāju vērtējums. Ciema iedzīvotāji ar lielu interesi un gaišām cerībām gaida darbu uzsākšanu jauno daiļdarzniecī I. Vai-vodi.

«Brīžiem mās domas, ka īsti skaistais, tīri, rūpīgi nostrādātais būtu tikai pagātnes daļa. Bet šī vakara rokdarbu izstādē liecina, ka prasme un izjūta radīt skaisto ir dzīva, ka tautas senās lietiskās mākslas tradīcijas ir dzīvas arī mūsu ciema ģimenēs», teica pasākuma vadītāja. Klātesošos priecēja piecu pārstāvju no lielās rokdarbnieču saimes: J. Šķesteres, V. Sprindžas, A. Čaunānes, A. Boltai, T. Mičules

(arī floriste) darbi. Vīriešu kārtu pārstāvēja daiļrades ceļa sācēji A. Bogdanovs ar 18 savām gleznām, svečturi, vērpjamo ratiņu — suvenīru un citiem daiļamatniecības darbiem un fotoamatieris J. Livmanis.

Loti interesantas domas par tradīcijām ģimenēs izteica Galēnu astoņgadīgās skolas 1. klases skolotāja E. Sondore. Viņa aicināja nolikt sānus lielo pelēko cepuri ar plīvojošo «Nav laika» lentu un ieraudzīt, ka ir arī jauno kartupeļu vakariņas, pirmās sēnes diena, lakstīgalu balle pavasari, strazdu gadatirgus rudeni, pirmā pārķona koncerts, pēdējās lapa atvadu vakars. Svētku noskaņu jebkurā kolektīvā, arī ģimenē, rada svētku gaidas un gatavošanās (uzpošanās, piemērotu trauku, ziedu kompozīcija, galda karšu un salvešu izvēle). Kopējās sarunas iegulst ne vien bērnu atmiņā, bet arī sirdī. Tad jauki ir arī bezalkoholiskie vakari. Ierosmi guvām, apskatot E. Sondores servēto gaļiņu bērnu svētku svinēšanai (ne atzīmēšanai) un pašgatavotos ielūgumus un apsveikumus.

Pārdomu brīžus nomainīja jauniešu deju kolektīva uzstāšanās un Kupru ģimenes ansambļa sniegums. Izdomu rosināši, gaurīgi un glīti bija Preiļu šūšanas ateljē kolektīva sagatavotie modes demonstrējumi.

J. AUDARE,

Galēnu ciema sieviešu padomes priekšsēdētāja

Gājputniem atgriezoties

Pavasari redzēt pāri lidojošu dzērviņu kāsi, dzirdēt lakstīgalas, dzeguzes dziesmu, — tas rada patīkamus brīžus ikvienam. Bet pirms tam — tradicionālās Putnu dienas, uz ko Aģlonas vidusskolā aicināja skaisti noformēta atīša.

Kaut gan ceturkšņa noslēgumā bija liela mācību slodze, tomēr vajadzēja paspēt sagatavoties arī šim pasākumam, veikt dažos uzdevumos. Ikvienam 5. — 7. klašu zēnam bija jāizgatavo putnu būrītis, skolēniem jālemācās atšķirt putnu balsis, tos pazīt attēlos, zināt visinteresantāko no spārnoto draugu dzīves, atbildēt uz viktorīnas jautājumiem, sagatavot mākslinieciskās paš-

darbības priekšnesumus.

Pēcpusdienu par putniem vadīja 7. a klases pioniere R. Jonāne. Skolēnu stāstījumi par putniem mijās ar dziesmām un dejām: «Vālodzīte», «Mazo putniņu dejas», «Nabaga zvirbulis».

Šajā gadā šiem masu svētkiem — Putnu dienām — apritēja 60. gadskārta, tāpēc Aģlonas vidusskolas skolēni šim pasākumam gatavojās ar vislielāko nopietnību. Viktorinā pirmo vietu ieguva 7. a un 4. a klašu kolektīvi. Pateicību par gatavošanos šim pasākumam jāizsaka skolotājām L. Satiļovai un I. Leonovai.

L. KALNIŅA

Pavasara rītā

I. PLICA fotoattēls

Estrādes ansambļa «MELOSS» dziesmu izrāde «Tik spēle vien»

šī gada 12. aprīlī plkst. 15.00 un 18.00 notiks Preiļu kultūras namā. Biļešu iepriekšpārdošana.

SPORTS

Jāstrādā mērķtiecīgāk

Zinību biedrības rajona organizācijas fiziskās kultūras un sporta propagandas sekcijā paškritiski analizēja līdzšinējo veikumu. Tika uzsvērts, ka sporta darba un veselīga dzīvesveida propagandētāji iedzīvotājiem sniedz nepieciešamu informāciju par iespējām izmantot rajona sporta bāzi, fizikultūras un veselības grupām, taču pietrūkst rekomendāciju par nodarbību vietu iekārtošanu.

Būtu mērķtiecīgi, ja biežāk notiktu pārrunas un dispuṭi, kurās sarunu ar iedzīvotājiem vadītu ārsti, fizikultūras skolotāji, sporta metodiķi.

Mobilizējošais spēks fizikultūras un sporta darba propagandā ir prese, sienas avīzēm, stendiem, fotovitrinām, afišām, fotoalbumiem. Nelielu pieredzi šajā jomā jau ir uzkrājis rajona kultūras un sporta kompleks. Joprojām ar uzskatāmību un oriģinālīti neizceļas sporta sarīkojumu reklāma Preiļos un Līvānos.

Aktīvākie fizikultūras un sporta propagandētāji rajona presē ir ārštata korespondenti V. Skrimble, L. Valdonis, V. Točko, J. Lazdāns, N. Romanenko.

Turpmāk lielāka uzmanība veiktama propagandas un agitācijas darba uzlabošanai iestāžu un uzņēmumu, saimniecību fizikultūras kolektīvos. Jāpraktizē skates — konkursi. Sporta reklāmai jābūt savlaicīgi informējošai, iedarbīgai un oriģinālai.

P. ZDANOVSKIS, rajona fiziskās kultūras un sporta komitejas priekšsēdētājs

Redaktors V. PETROVS

Sakarā ar darbu apjoma palielināšanos Līvānu eksperimentālajā bloķimiskajā rūpnīcā Baltkrievijas biotehnoloģiskās zinātniskās ražošanas apvienības

Novopolockas remonta un montāžas specializētās pārvaldes

LIVĀNU REMONTA UN MONTĀŽAS IECIRKNIM vajadzīgi

2. — 5. kategorijas elektrometinātāji. Gabaldarba samaksa. Atkarībā no kategorijas mēneša vidējā izpeļņa ir 200 — 280 rubļi. Pēc rūpnīcas paplašināšanas iecirkņa strādnieki varēs saņemt dzīvokli. Ir bērnodārzs.

Novopolockas specializētās remonta un montāžas pārvaldes administrācija

SUSANAS FABRIKAS «ASOTE» Līvānu iecirknim vajadzīgi atslēdznieks — šujmašīnu remontētājs, šuvējas motoristes un viņu mācekļi. Darbs vienā maiņā. Administrācija

RAJONA SADZĪVES PAKALPOJUMU KOMBINĀTAM

darbam Preiļos vajadzīgi: strādnieki malkas zāģēšanai (sezonas darbs, var strādāt no pamatdarba brīvajā laikā). Apmaksā — gabaldarba un premiāli;

celtniecības darbu strādnieki (dažādās specialitātēs), šuvēji, šuvēju mācekļi, krāsotājs, finierētāji (vēlams sievietes). Pieteikties pa telefonu 23100, 21569.

TV Viļņa

9. aprīlis. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Dejo Lietuvas PSR Valsts Akadēmiskā operas un baleta teātra solisti. 10.00 — TV — skolēniem. No kultūras vēstures. 10.40 — Tautas mūzikas koncerts. 11.40 un 18.00 — Zinas. 18.15 — Uzņēmums: iekārta un maiņu darbs. 18.45 — Kamermūzikas koncerts. 19.15 — Dokumentālā filma «Augļi, dārzeņi un rozes». 19.30 — Likuma par valsts uzņēmumu (apvienību) projekts un dabas aizsardzība. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.45 — Mākslas filmas «Tas pats Minhausens» 1. sērija. 22.55 — Zinas.

10. aprīlis. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Dokumentālā filma «Lidojums un varoņdarbs turpinās». 10.05 — Populāras instrumentālās mūzikas koncerts. 10.50 — Likuma par valsts uzņēmumu (apvienību) projekts un dabas aizsardzība. 11.20 — Dzied Lietuvas PSR Valsts Akadēmiskā operas un baleta teātra solisti. 11.45 un 17.35 — Zinas. 17.50 — TV — skolēniem. Zinātnes pasaulē. 18.30 — TV forums. Dzīvojamā māju celtniecība un kvalitāte. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filmas «Tas pats Minhausens» 2. sērija. 22.45 — Zinas. 23.00 — Mākslas filma «Villas «Grēta» noslēpums». 0.35 — Baleta vakars.

11. aprīlis. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Rīta vingrošana. 10.00 — Dokumentālo filmu programma. 10.20 — TV — skolēniem. Mācīties runāt angļu val. 10.50 — Veselība. 12.00 — Nedēļas panorāma (krievu val.). 12.30 — Koncertfilma. 13.05 — Dokumentālā filma «Iļja Glazunovs». 13.55 — Mākslas filma

LUDZAM CIEMOS!

Šī gada 11. aprīlī Jaunaglonas 58. profesionāli tehniskajā vidusskolā notiks

ATVERTO DURVJU DIENA. Skolas administrācija

Māmulīt mīlā, kāpēc tu apluksi, kāpēc pār tevi egles zars skumst?

Kāpēc rītos, dienā un vakaros Nebūsi turpmāk kopā ar mums? (M. Bārbale)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Andrīm Bojaram, MATI pēdējā gaitā izvadot. «Lauktechnikas» speciāldarbiniecību kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjūtību Vincentīnai Utinānei sakarā ar TEVA nāvi. Preiļu sakaru mezgla kolektīvs

Jau saule riet, sirds atvadās no dienas, Sirds pretī klusumam un dusai iet. (A. Balodis)

Izsakām līdzjūtību Stanislavam Rubenam, MAMUĻU smiltāja izvadot. 1. ražošanas iecirkņa mehānizatori

Saņem, labā zemes māte, Vienu sīrmu māmulīnu. Sasedz viņu sīļi, silti Savām smiltņu velēnām. (T. dz.)

Esam kopā ar Jāni Rubenu, MAMUĻU smiltāja izvadot. M. Gorkija kolhoza valde

JUMS ATLIEK TO TIKAI PANEMT ROKAS! PĀREJO KINOKAMERA «KVARCS 8XL» IZDARIS PATI.

— Ekspozīcija iestādās automātiski.

— Kamerai ir īpaši gaismaspējīgs objektīvs un elastīga elektro piedziņa fokusa attālumam mainīšanai.

— Lentas vilcējmehānismu darbina elektromotors un skatu meklētājā redzama lentes kustība.

— Filma «S» (1x8) ielādēta speciālā kasetē, ko viegli nomainīt pret citu, nezaudējot nevienu kadru.

FILMET AR «KVARCU 8XL» VIEGLI UN ERTI.

Barošanas avots — 6 elementi A 316 «Kvants».

Filmēšanas ātrums — 9, 18, 24 kadri sekundē un pa kadram.

Svars 1,25 kg. Cena 365 kg.

«KVARCS 8XL» — AMATIERU KAMERA AR PROFESIONĀLĀM IESPEJĀM.

CRKO «Rassvet» Latvijas reklāmas aģentūra

«Vārti uz debesīm». 15.15 — Kelmiskas kultūras nama dramatiskā puļcinā uzdevums «Egle — zalksu karaliene». 16.25 — Monologi. Muzikālā novele. Improvizē V. Čekasins. 16.55 — Jaunatnes studija. 17.40 — Zinas. 17.55 — Koncerts. 18.20 — Produkcija — valsts pieņemšanai. Reportāža no Viļņas silikāzstrādājumu ražošanas apvienības. 18.40 — Lietuvišu mūzikas koncerts. 19.00 — «Teātris». 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filma «Atgriešanās no orbītas». 23.05 — Zina: 23.20 — Ansambļa «Vitamins» koncerts. 23.50 — Mākslas filma «Agrā rūsas».

12. aprīlis. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Rīta vingrošana bērniem. 10.00 — Bērniem. Kas dzīvo jūras dzīvē? 10.35 — TV — skolēniem. Mūsu valoda. 11.05 — Nedēļas balss. 11.40 — Patstāvība — dzīve pozīcija. 12.20 — Sociālisma valstis. Dokumentālo filmu programma. 12.40 — Kosmiskās pasaules perspektīva. 13.10 — Mākslas filma «Lapsēns Napoleons III». 14.15 — Jaunatne. 14.45 — Sodien — Valsts Pretgaisa aizsardzības karaspēka diena. 15.05 — Dzied vīru koris «Varpas». 15.55 — Agrorūpnieciskais komplekss: darbi un cilvēki. 17.00 — PSRS čempionāts futbolā. «Zaigri» (Viļņa) — «Dinamo» (Tbilisi). Pārtraukumā — Zinas. 18.45 — Rokasbuma. «Hummersbah» (VFR) — «Granitas» (Kauna). 2. puslaiks. 19.25 — Operas veterāni. Lietuvas PSR Nopelniem bagātais skatuves mākslinieks V. Casas. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Lietuvas PSR Nopelniem bagātais skatuves mākslinieces R. Stalijūnaites poētiskais monologs. 22.05 — Padomju Igaunijas mākslas meistaru koncerts. 23.15 — Zinas.

PARDOD māju Līvānos, Iman-ta Sudmaļa ielā 5. Telefons: 44131.

PARDOD govī. Upmalas ciema «Kalvos». P. Selga.

Lai tēva mīla paliek dziļi sirdī Par avotu, kur mūžam spēku smelt.

(Z. Vijupe) Izsakām dziļu līdzjūtību Ivetai Priževitei, uz mūžu no TEVA atvadoties.

Galēnu astoņgadīgās skolas skolotāji, 5. klases skolēni un audzinātāja

Vēl jau spēka gadi kalnā sauca, Saule norietēja dienas vidū, Vēl jau nodomi kā bērzi plauka, Tagad atmiņas kā sniegi lido. (E. Rumba)

Skumju brīdī esam kopā ar Veltu Priževiti, VIRU smiltāja izvadot. M. Gorkija putnu fermas kolektīvs

Mūsu laiks ir tik īss, Mūža vēji šalc apkārt un pāri. Kas lai zina to brīdī, Kad atskanēs liktena balss. (J. Sirmbārdis)

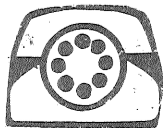
Izsakām dziļu līdzjūtību PETERA ALOIZA d. PRIZEVOITA piederīgajiem; izvadot viņu pēdējā gaitā. M. Gorkija kolhoza valde

Kā negrib sirds ticēt, Ka cilvēks var tā — No gaīšas dienas aiziet mūžībā. (A. Skalbe)

Skumju brīdī esam kopā ar piederīgajiem, pavadot PETERI PRIZEVOITU pēdējā gaitā. M. Gorkija kolhoza arodkomiteja

Lai kraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Leņina Karogs» («Ленинское знамя»). Газета Прейльскога районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNĪ: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 22203, fotokorespondents — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 800 eks. (latv. val. 9 866 eks., krievu val. 3 934 eks.).

1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Lai kraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirzniecības lietu komitejas Daugavpils filogrāfijā 228400. Daugavpils, Valkas ielā 1. Indeks 68169. Pas. 548.